

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12Csp/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320204636
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320204636.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému: A., o zaplatenie 1.597,65 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 12Csp/83/2020 vedie konanie v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanému: A., o zaplatenie 1.597,65 eura . Toto súdne konanie začalo dňa 7.9.2020, kedy bola žaloba doručená Okresnému súdu Levice právny predchodcom žalobcu- Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej ako Právny predchodca žalobcu, resp. pôvodný žalobca).

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 1.597,65 eura, úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 1.597,65 eura od 30.1.2018 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. Táto skutočnosť je

12Csp/83/2020

uvedená vo výpise z OR OS Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo 341/B. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.10.2016 pôvodný žalobca uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (ďalej Zmluva). Na základe zmluvy pôvodný žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky-pôžičku v sume 1.800,00 eura. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 45,98 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.758,80 eura. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 575,08 eura.

3. Pôvodný žalobca v žalobe poukázal na § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“), podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15

dní na uplatnenie tohto práva. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, pôvodný žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, dňa 29.11.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne pôvodný žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Pôvodný žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.1.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.1.2018- „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému úveru došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne pôvodnému žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel pôvodný žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Do dňa podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje bod 10.2 zmluvných podmienok.

4. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.597,65 eura. Žalobca si týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Poukázal na čl. 15.2 zmluvných podmienok, podľa ktorého sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 0,00 eura, si žalobca v tomto spore neuplatňuje.

5. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 2.172,73 eura (označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 14 45,98 643,72 1529,01 = 2.172,73 eura. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 575,08 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého
12Csp/83/2020

finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v prehľade splátok a úhrad (označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“) vo výške 0,00 eura. Na základe vyššie uvedeného, celkový výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 2.172,73 eura + 0,00 eura - 575,08 eura = 1.597,65 eura. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto spore uplatňuje vo výške 0,00 eura. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad (stĺpec „Zostatok“) vo výške 1.597,65 eura zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 0,00 eura (stĺpec „Pokuta“), ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Dlžná suma - neuplatnené náklady = Žalovaná suma 1.597,65 eura - 0,00 eura = 1.597,65 eura.

6. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 6.10.2020 pod č.k. 12Csp/83/2020-42, ktorý sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, a preto bol uvedený platobný rozkaz zrušený uznesením zo dňa 15.3.2021 pod č.k. 12Csp/83/2020-103, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.4.2021 (§ 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP)).

7. Súd v zmysle § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, nakoľko sa ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovaného na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky a i napriek šetreniu nebol zistený skutočný pobyt žalovaného. Súd doručil žalobu s prílohami, procesné poučenie

podľa § 292 CSP spolu s výzvou, aby sa k žalobe vyjadril v lehote 15 dní na adresu žalovaného v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) CSP. Žalovaný sa nevyjadril, v konaní bol nečinným.

8. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 9.11.2021 rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu v zmysle § 180 CSP, ktorý mal riadne vykázané doručenie, neúčast' písomne ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, doručenie predvolania mal vykázané (čl. 140), neúčast' neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročit' z dôležitého dôvodu.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako ZoSÚ) (v znení účinnom k 31.10.2016), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 a) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.10.2016), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

11. Podľa § 2 d) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.10.2016), na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi

12Csp/83/2020

spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 2 h) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.10.2016), na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 7ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom k 31.10.2016), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom k 31.10.2016), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

15. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom k 31.10.2016), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=15.04.2014>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=15.04.2014>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=15.04.2014>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

12Csp/83/2020

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“) (v znení účinnom k 31.10.2016), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné..

18. Podľa § 52 ods. 3 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12Csp/83/2020

26. Podľa § 524 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 525 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

28. Podľa § 39 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 45 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.10.2016), prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom k 31.10.2016), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke

alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Na základe prevedeného dokazovania, oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

32. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

33. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 31.10.2016 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

12Csp/83/2020

34. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX dňa 31.10.2016, na základe ktorej mu žalobca poskytol úver vo výške 1.800,00 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60-ich mesačných splátkach vo výške 45,98 eura, sadzba poistenia 0% p.a., prvá splátka 20.11.2016, termín konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na 20.10.2021. Splatnosť splátok bola stanovená k 20. dňu v mesiaci, RPMN banky činila 19,89% p.a., fixná úroková sadzba 19,90%, priemerná RPMN 16,57% p.a.. Úver bol poskytnutý bez poistenia. V zmluve je uvedená celková čiastka úveru vo výške 2.758,80 eura a celkové náklady spotrebiteľa 958,80 eura. Úver bol poskytnutý ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne splácať pôžičku, s jej splácaním sa dostala do omeškania. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaného právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19.1.2018 mimoriadnu splatnosť úveru. Oznámenie odoslal žalovanému obyčajnou zásielkou dňa 24.1.2018, pričom nedisponuje doručenkou osvedčujúcou jeho doručenie žalovanému.

35. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.10.2016 sú aj Zmluvné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby - občanov, kde v bode 12.2. je uvedené, „Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomností na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak piatym dňom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, kedy bola písomnosť podľa spoločnosti daná na poštovú prepravu.“ Súd zdieľa názor, že dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta (Rozsudek Vrchního soudu v Praze zo dňa 16.11.2009, sp. Zn. 5Cmo/161/2009). Takáto fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 OZ v spojení s § 39 OZ. Princíp

doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 OZ, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významným pre druhú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jej obsah (musí reálne dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať doručenu je, aby adresát mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Pri interpretácii požiadavky „o doručení“ oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvy na zaplatenie (vrátane oznámenia o postúpení pohľadávky)
12Csp/83/2020

je potrebné vziať zreteľ na právne účinky jednostranných adresných (adresovaných) právnych úkonov vyplývajúcich z § 43 ods. 2 prvej vety OZ a § 45 ods. 1 OZ (aplikácia príslušného bodu Zmluvných podmienok ako už bolo vyššie naznačené neprichádza do úvahy pre jeho absolútnu neplatnosť). V zmysle týchto, prejav vôle je vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

36. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca súdu nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku (nakoľko nebolo preukázané dôjdenie takejto výzvy žalovanému v zmysle § 45 ods. 1 OZ) a teda žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky preukázateľne nebol nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením tejto pohľadávky (teda celej pohľadávky, ktorú voči nemu postupca získal vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru). Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že so žalobou bola síce predložená fotokópia poštovej zásielky, ktorej obsah však nemožno identifikovať, keďže predmet zásielky nie je všeobecne zrozumiteľný. Keby súd aj pri najlepšej dobrej vôli vzal do úvahy, že sa jedná skutočne o kópiu poštovej zásielky, v ktorej právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému predžalobnú upomienku alebo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, je jednoznačné, že žalovanému ani jedna z tých písomností nebola doručená (nedostala sa do jeho dispozičnej sféry), pretože je na nej vyznačené „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatnou podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V súvislosti s uvedeným právnym názorom súdu je potrebné poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. Zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 27.3.2018, ktorý skonštatoval, že rozborom § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou, pričom bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu dôjsť nemožno.

37. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.2.2021 vyplýva, že veriteľ (VÚB, a.s.) oznámil žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 18.2.2021, postúpil svoju pohľadávku voči nemu vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 31.10.2016 na žalobcu. Nie je však možné objektívne zistiť kedy bolo dané oznámenie odoslané, resp. doručené žalovanému, a tiež vzniká možnosť pre polemiku ohľadom skutočnosti, či dané oznámenie bolo vôbec odoslané žalovanému, pretože žalobca a ani jeho právny predchodca nepredložili súdu nijaký dôkaz osvedčujúci doručenie uvedeného oznámenia žalovanému. Po preskúmaní spisu súd zistil, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.1.2018 nebolo žalovanému doručené a taktiež súd nemá preukázané, že by bola žalovanému doručené predžalobná upomienka.

38. V tomto spore bolo nevyhnutným preskúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z

hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať jeho aktívnu legitímáciu, keď síce predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, nepreukázal však splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami.

39. Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktoré nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Úpravou § 92 ods. 8 mal zákonodarcia na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. Cit. Zákona). Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom- postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom veriteľom- postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách dovoľuje postúpiť banke jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých

podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 OZ. Na rozpor postúpenia s § 525 ods. 1 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, a to z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napríklad tie uvedené § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, bol postupca v súdnom konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na

splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

40. Na rozpor postúpenia s § 525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd z úradnej povinnosti, a to aj bez námietky strany sporu. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., bol postupník v súdnom konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. V danom prípade zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobca nedokázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka VUB, a.s., voči žalovanému postúpená naňho, boli tieto podmienky postúpenia splnené.

41. Súd poukazuje na to, že písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta. V prípade, ak tento faktický úkon nebol riadne a preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu. VÚB, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku (ktorá je predmetom tohto sporu) voči žalovanému na žalobcu len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli (prípadne z vykonaného dokazovania ich splnenie nevyplývalo), bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovaného prihliadnuť (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v 12Csp/83/2020

Trnava sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016) Žalobca teda neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) takejto pohľadávky pôvodného veriteľa, teda licencovaného subjektu oprávneného podľa zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, z ktorého by mu vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Nebolo totiž preukázané doručenie písomnej výzvy veriteľa na splnenie záväzku dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pred postúpením jeho pohľadávky postupníkovi. Slovné spojenie v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách „napriek písomnej výzve“ znamená, že najskôr musí dôjsť k písomnej výzve, kedy začne plynúť lehota 90 dní na splnenie záväzku a až po jej uplynutí môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Tento predpoklad však v danej veci splnený nebol. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie, a preto bolo potrebné z tohto dôvodu žalobu zamietnuť.

42. V priebehu konania bola predmetná pohľadávka postúpená na žalobcu zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorý je bankou. Pre platné postúpenie pohľadávok, ktoré postupuje banka, sa okrem splnenia zákonných podmienok upravených podľa § 424 OZ vyžaduje aj splnenie zákonných podmienok, ktoré vyžaduje zákon o bankách v § 92 ods. 8. Napriek tomu, že súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle § 80 CSP, tak z judikatúry, a to konkrétne z uznesenia NS SR z 20.12.2011 sp. zn. 6Cdo/42/2011 vyplýva, že súd nemá v rámci rozhodovania o zmene žalobcu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotno-právnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej, s tým, že súd pri rozhodovaní o zmene žalobcu musí len posúdiť, či žalobca preukázal prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely takéhoto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala formálno-právna skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. Z uvedeného dôvodu súd napriek tomu, že pripustil zmenu na strane žalobcu, má oprávnenie pri rozhodovaní vo veci samotnej

hmotnoprávne preskúmať platnosť, resp. neplatnosť odstúpenia pohľadávok. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ustanovuje špecifické podmienky pre postúpenie pohľadávok, v prípade, ak takúto pohľadávku postúpuje banka. Súd po tom ako preskúmal spisový materiál, dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože nebolo preukázané, že výzva na úhradu dlžnej časti úveru bola riadnym spôsobom doručená žalovanému. Žalobca ku dňu rozhodnutia nepreukázal v zmysle výzvy súdu aktívnu všeobecnú legitimáciu, s tým, že z uvedených dôvodov tak žalobca podľa názoru súdu nie je aktívne legitimovaný, nakoľko postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu bolo vykonané v rozpore so zákonom a to § 92 ods. 8 zákona o bankách a je tak neplatné. S poukazom na vykonané dokazovanie má súd za preukázané listinnými dôkazmi, že v danom prípade nebol dodržaný postup právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nedošlo tak k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky, nakoľko žalobca nepreukázal relevantnými listinnými dôkazmi dodržanie uvedeného postupu a teda súd mal za to, že žalobca nie je v predmetnom spore aktívne legitimovaný.

12Csp/83/2020

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania napriek tomu, že bol v tomto spore úspešnou stranou sporu, pretože súd nezistil nijaké trovy, ktoré by žalovanému vznikli v súvislosti s bránením jeho práva v tomto spore, teda nezaplátil nijaký súdny poplatok a nebol ani zastúpený právnym zástupcom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a keďže žalovanému trovy konania nevznikli, súd mu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

12Csp/83/2020

- a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.